



Biblioteca Județeană: Recomandări de lectură – „Moartea lui Ahasverus” și „Baraba” – două parabole ale căutării lui Dumnezeu

De către

Vaslui Azi

12/04/2025



Universul literar al scriitorului suedez Pär Lagerkvist, laureat al Premiului Nobel pentru Literatură, se dezvăluie cititorului prin două capodopere memorabile: „Moartea lui Ahasverus” și „Baraba”. Aceste romane aduc în prim-plan marile întrebări ale existenței: lupta dintre bine și rău, sensul credinței, vina, suferința și confruntarea omului cu sine însuși și cu divinitatea.

Fie că îți regăsești valorile în credință, fie că ești un căutător de sens, „Moartea lui Ahasverus” și „Baraba” – două parabole ale căutării lui Dumnezeu – sunt lecturi esențiale pentru cei care caută emoție autentică și reflecție profundă în paginile literaturii..

Moartea lui Ahasverus

Romanul este o parabolă tulburătoare despre credință, suferință și sensul existenței, o meditație profundă asupra condiției umane și a fragilității relației dintre om și divinitate. Reluând mitul evreului rățăcitor – Ahasverus, condamnat la o viață veșnică pentru că l-a alungat pe Hristos în drumul spre Golgota – autorul depășește cadrul mitologic și construiește o alegorie existențială profundă, în care se împletesc teme precum vinovăția, căutarea mântuirii și sensul suferinței.

Ațiunea romanului se desfășoară în Evul Mediu, într-un han unde se întâlnesc personaje diverse – hoți, prostituate, credincioși, săraci și nobili -, toți porniți într-un pelerinaj spre Ierusalim. Alături de ei călătorește și un străin misterios, Ahasverus, al cărui drum este marcat de o durere fără nume și o căutare neobosită a sensului vieții. Întâlnirea cu un bătrân aflat pe patul de moarte devine un moment de intensă reflecție asupra condiției umane și a absenței lui Dumnezeu într-o lume sfâșiată de suferință.

Lagerkvist nu oferă răspunsuri, ci pune întrebări. Problemele binelui și răului, ale credinței și îndoielii, nu sunt tratate în mod dogmatic, ci filtrate prin gesturile simple și autentice ale personajelor. Într-un decor adesea sumbru și degradant, adevărata dramă se desfășoară în sufletul oamenilor, acolo unde se duce lupta cu spaima, vinovăția și singurătatea.

Scriș într-un stil sobru și simbolic, cu personaje arhetipale și o atmosferă gravă, aproape apocaliptică, romanul devine o parabolă universală despre drama omului modern în fața tăcerii lui Dumnezeu. Fiecare frază este încărcată de filosofie și introspecție, iar simplitatea limbajului ascunde o forță poetică remarcabilă.

„Moartea lui Ahasverus” nu este o lectură ușoară, dar este una revelatoare. Este o carte care provoacă, care neliniștește, dar care oferă, în schimb, o experiență literară și spirituală de o profunzime rar întâlnită. Un roman care rămâne actual prin întrebările sale și universal prin temele pe care le abordează.

Baraba

Această operă literară de o forță rară îmbină sobrietatea stilului cu profunzimea ideilor, oferind o meditație profundă asupra destinului uman și a sensului existenței. Inspirat de figura biblică a tâlharului eliberat în locul lui Hristos, Lagerkvist nu se limitează la simpla reconstituire istorică sau religioasă, ci transformă povestea într-o dramă profundă despre credință, libertate și neputința mântuirii.

Eliberat de mulțimea care a cerut răstignirea lui Hristos, Baraba nu găsește în viața câștigată nici liniște, nici împăcare. Rămâne un om chinuit, sfâșiat între dorința de a înțelege și neputința de a crede cu adevărat. Golul lăsat de Cel care a murit în locul său îl bântuie, iar frământările legate de suferință, mântuire și sensul credinței devin centrul propriei sale rătăcirii.

Baraba devine simbolul omului salvat, dar incapabil să se salveze pe sine. Nu este nici credincios, nici ateu, ci un suflet tulburat, însetat de un adevăr care îi scapă mereu printre degete. Eliberarea nu-i aduce pace, ci o existență măcinată de îndoieli, violență și căutări fără răspuns. Fiecare experiență trăită, fie în peșterile hoților, în minele de cupru sau în arenele romane – îl poartă tot mai aproape de limita propriei identități. Credința altora îl fascinează, dar nu-l vindecă.

Stilul lui Lagerkvist este concis, intens, aproape auster, dar tocmai în această simplitate stă forța emoțională a narațiunii. Baraba nu este doar un personaj, ci o oglindă a omului modern: frământat, nesigur, mereu în căutare și rareori împăcat cu sine însuși. Este o poveste despre întrebările fără răspuns și despre înstrăinarea omului față de divinitate, față de lume și față de sine însuși.

„Baraba” este, fără îndoială, un roman esențial pentru cititorii care caută în literatură mai mult decât o poveste – caută o reflecție profundă asupra condiției umane.

Lectură plăcută!

Bibliotecar, Luciana Macovei

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui